

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci žalobce **D. M.**, v řízení zastoupeného Mgr. Katarínou Kožiakovou Oboňovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Plaská 10, proti žalovanému **Policejnímu prezidentovi Policie České republiky** se sídlem Praha 7, Strojnická 27, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2014 č.j. PPR-10358-32/ČJ-2012-990131, ve věci jednání majícího znaky přestupku,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Policejního prezidenta Policie České republiky ze dne 15.5.2014 č.j. PPR-10358-32/ČJ-2012-990131 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 20.456,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Katariny Kožiakové Oboňové, advokátky se sídlem Praha 5, Plaská 10.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 21.3.2012 č.j. KRPT-

122905-18/ČJ-2011-0700KR-PR, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku, za což mu byl uložen kázeňský trest odnětí služební hodnosti.

V žalobě žalobce namítal, že:

- 1) se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal se zhoršeným zdravotním stavem žalobce bezprostředně po nehodě,
- 2) žalovaný zcela ignoroval zásadu individualizace, když nepřihlédl ke všem zvláštnostem případu,
- 3) žalovaný porušil zásadu legitimního očekávání,
- 4) žalobci byl uložen nepřiměřeně vysoký trest.

Mnoho měsíců po uplynutí lhůty k podání žaloby a k doplnění žalobních bodů žalobce namítl v podání ze dne 17.12.2015 též, že:

- 5) rozhodnutí služebního orgánu I. i II. stupně podepsala tatáž osoba – Mgr. Bc. T.T.,
- 6) rozhodnutí bylo vydáno po uplynutí lhůty pro uložení kázeňského trestu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Krajský soud se předně zabýval otázkou, zda se může zabývat žalobním bodem 5) uplatněným až po lhůtě stanovené § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.ř.s., neboť při kladném zodpovězení této otázky by musel nejprve vyřešit otázku vyloučení Mgr. Bc. T. T., protože v žádném případě nemůže rozhodovat, ať již v prekluzivní lhůtě nebo po ní, vyloučený správní orgán. Pokud by pak byl tento žalobní bod projednatelný a následně též důvodný, nemohl by se ani krajský soud ostatními žalobními body zabývat (jak již vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8.11.2007 č.j. 7 Afs 23/2007-92, www.nssoud.cz).

Rozsahem přezkumu správních soudů se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, kdy ve vztahu k procesním vadám, které mohou mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.] dovodil, že v případě procesních vad, které jsou ze spisu zřejmé, je na soudu, aby posoudil, zda se jedná o vady takového charakteru a závažnosti, že je k nim třeba přihlídnout z úřední povinnosti (rozsudek ze dne 24.11.2003 č.j. 2 Azs 23/2003-39, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud přitom za takovou vadu prohlásil v daňovém řízení i stanovení daně podle pomůcek před ukončením daňové kontroly, jakož i provedení výpočtu základu daně a daně správcem daně pověřeným pouze k provedení daňové kontroly (rozsudek ze dne 27.9.2005 č.j. 3 Afs 19/2004-92, www.nssoud.cz).

Krajský soud zdůrazňuje, že vyloučení úřední osoby z rozhodování ve věci v případě, že věc již tatáž osoba rozhodovala v jiném stupni, je tzv. vyloučením absolutním, u něhož se nezkoumá poměr úřední osoby k věci samé. Účelem ustanovení o vyloučení takové osoby (§ 14 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů), je zajistit objektivitu přezkumu prvoinstančního rozhodnutí odvolacím orgánem. Musí být dostáno zásadě dvojinstančnosti, resp. zásadě, že věc bude ve víceúrovňovém řízení vždy na každém jednotlivém stupni řešena nezávislými a věcí dosud nedotčenými orgány, tzn. orgány neovlivněnými předchozím poznáním o dané věci (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.7.2011 č.j. 9 Afs 86/2010-156, www.nssoud.cz). Rozhodování o opravném prostředku osobou vyloučenou podle § 14 odst. 5 správního řádu proto krajský soud považuje na procesní pochybení mnohem vyšší intenzity, než procesní vady uvedené v předchozím odstavci. Byly-li tedy procesní vady uvedené v předchozím odstavci shledány dosavadní

judikaturou za natolik závažné, aby k nim soud přihlížel z úřední povinnosti, tím spíše je třeba z úřední povinnosti přihlídnout i k porušení § 14 odst. 5 správního řádu.

Z obsahu správních spisů pak soud zjistil, že prvostupňové rozhodnutí i rozhodnutí o odvolání je vskutku podepsáno toutéž osobou - Mgr. Bc. T. T. To vede krajský soud k závěru o potřebě zrušit napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., aniž by se soud přitom mohl zabývat ostatními žalobními body.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek z žaloby		3.000 Kč
b)	zaplacený soudní poplatek z úspěšného návrhu na přiznání odkladného účinku		1.000 Kč
c)	náklady právního zastoupení advokátem		
α)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100 Kč bez DPH / úkon při těchto úkonech právní služby:		
1)	příprava a převzetí věci		
2)	sepis žaloby		
3)	sepis úspěšného návrhu na přiznání odkladného účinku	§ 7, § 9 odst. 4 písm.	
4)	sepis podání ze dne 17.12.2015	d) vyhl. č. 177/1996 Sb.	12.400 Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	1.200 Kč
γ)	DPH 21% z částek uvedených pod písm.α) – β)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	2.856 Kč

Celkem

20.456 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 7. ledna 2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

